

2. Oceny stanu technicznego poszczególnych urządzeń stacji należy dokonywać raz w roku, a zbiorników magazynowych kwasu solnego i siarkowego — co 6 miesięcy.

3. W stacjach uzdatniania wody do obiegów wodno-parowych z kotłami parowymi o ciśnieniu powyżej 8 MPa zaleca się przeprowadzanie raz na 2 lata prób i pomiarów pod kierunkiem wyspecjalizowanej jednostki pomiarowo-badawczej.

§ 11. Planowane remonty urządzeń należy skoordynować z remontami innych urządzeń zasilanych przez stacje uzdatniania wody.

§ 12. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Gospodarki Materiałowej i Paliwowej:
J. Woźniak

92

ZARZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 13 marca 1987 r.

w sprawie zakresu i warunków prowadzenia transportu drogowego taksówkami przedsiębiorstw komunalnych.

Na podstawie art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 27 listopada 1961 r. o transporcie drogowym i spedycji krajowej (Dz. U. Nr 53, poz. 297 i z 1984 r. Nr 53, poz. 272) oraz art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 12 listopada 1985 r. o zmianach w organizacji oraz zakresie działania niektórych naczelnych i centralnych organów administracji państwowej (Dz. U. Nr 50, poz. 262) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Zarządzenie ustala zakres i warunki prowadzenia transportu drogowego taksówkami osobowymi i bagażowymi przedsiębiorstw komunalnych.

§ 2. 1. Umowę przewozu taksówką uważa się za zawartą z chwilą zajęcia przez pasażera miejsca w taksówce lub z chwilą przyjęcia przez kierowcę lub dyspozytora ruchu zamówienia na wykonanie usługi przewozu.

2. Pasażer ma obowiązek uiszczenia należności za wykonaną usługę zgodnie z obowiązującą taryfą, nie później niż w chwili zwolnienia taksówki.

3. Kierowca może żądać zapłaty należności przed zakończeniem wykonywania usługi w przypadku, gdy pasażer czasowo opuszcza taksówkę. Kierowca pobiera wówczas należność za wykazaną przez taksometr część wykonanej usługi przewozu oraz za przewidywany czas postoju. Jeżeli do końca umówionego czasu postoju pasażer nie wróci do taksówki, kierowca może uznać, że pasażer zrezygnował z dalszego przewozu.

4. Przy wyjazdach poza granice miasta kierowca może uzależnić zawarcie umowy na wykonanie usługi od uiszczenia przez pasażera zaliczki w wysokości przybliżonej do należności za zamawianą usługę. Ostateczne rozliczenie należności między kierowcą a pasażerem następuje po zakończeniu wykonywania usługi.

5. W razie odmowy przez pasażera uiszczenia należności za wykonaną usługę, kierowca może zwrócić się do Milicji Obywatelskiej o ustalenie tożsamości pasażera. Jeżeli odmawiającym zapłaty jest żołnierz służby czynnej, kierowca może zwrócić się o pomoc do organów wojskowych.

6. Na żądanie pasażera kierowca jest obowiązany wydać rachunek za wykonaną usługę, podając w nim wysokość pobranej należności, trasę przejazdu i numer boczny taksówki.

§ 3. 1. Kierowca taksówki ma prawo odmówić wykonania przewozu lub rozpoczęty przerwać, jeżeli pasażer:

- 1) swoim zachowaniem zdradza objawy odurzenia alkoholem lub innym środkiem odurzającym,
- 2) spożywa w taksówce alkohol lub przyjmuje środki odurzające,
- 3) zanieczyszcza lub uszkadza taksówkę,
- 4) nie zastosuje się do żądań kierowcy w sprawach zapewniających bezpieczeństwo jazdy i osobiste bezpieczeństwo kierowcy,
- 5) wzbudza odrazę brudem lub niechlujstwem.

2. Kierowca może odmówić wykonania przewozu poza drogami publicznymi.

§ 4. 1. Kierowca obowiązany jest włączyć taksometr natychmiast po zajęciu przez pasażera miejsca w taksówce, a wyłączyć natychmiast po zakończeniu wykonywania usługi.

2. Kierowca wykonujący usługi przewozu według systemu „radio-taxi”, przy którym opłata za podstawienie taksówki jest zryczałtowana, ma obowiązek jechać do zamawiającego z włączonym taksometrem. Po przyjeździe do miejsca podstawienia taksówki kierowca jest obowiązany skasować wskazania taksometru i ponownie włączyć taksometr.

§ 5. 1. Taryfę za usługi przewozu taksówkami osobowymi i bagażowymi oraz zasady pobierania opłat z tego tytułu określają odrębne przepisy.

2. Kierowca nie może pobierać innych opłat za wykonywanie usługi przewozu niż określone w taryfie, o której mowa w ust. 1.

§ 6. Kierowca jest obowiązany wykonać przewóz najkrótszą drogą, chyba że pasażer wyrazi zgodę na przewóz lub żąda przewozu inną drogą.

§ 7. 1. Taksometr w taksówce powinien być tak umieszczony, aby jego wskazania (taryfa i opłata) były widoczne dla pasażera. Obsługa taksometru należy do obowiązków kierowcy.

2. Z chwilą włączenia świateł postojowych taksówki wskazania taksometru określające należności i stosowną taryfę powinny być podświetlone.

§ 8. 1. W taksówce powinny być umieszczone na widocznym miejscu:

- 1) tabliczka z numerem bocznym taksówki,

- 2) informacja o obowiązującej taryfie opłat,
- 3) informacja, do kogo należy kierować skargi i wnioski.

2. Na żądanie pasażera kierowca obowiązany jest udostępnić mu tekst niniejszego zarządzenia.

§ 9. 1. Z prawej strony przedniej szyby taksówki powinno znajdować się oznakowanie widoczne z zewnątrz pojazdu w dzień i po zapadnięciu zmierzchu, informujące, czy taksówka jest wolna i według jakiej taryfy taksometr wskazuje opłatę.

2. Po zapadnięciu zmierzchu transparent „taxi” na dachu wolnej taksówki powinien być oświetlony.

§ 10. Kierowca obowiązany jest zachowywać się uprzejmie oraz dbać o czysty i estetyczny wygląd taksówki.

§ 11. Na postoju kierowca taksówki obowiązany jest znajdować się w swoim pojeździe lub przy nim.

§ 12. Kierowca taksówki może w czasie wykonywania usługi przewozu korzystać z radia i innych urządzeń nagłośniających, pod warunkiem że nie przeszkadza to pasażerom.

§ 13. Palenie tytoniu w taksówce przez kierowcę i pasażera jest zabronione.

Rozdział 2

Wykonywanie usług przewozu taksówkami osobowymi

§ 14. Taksówki osobowe są przeznaczone do przewozu osób i ich podręcznego bagażu.

§ 15. 1. Oczekiwanie wolnych taksówek na pasażerów powinno się odbywać na wyznaczonych miejscach postoju.

2. Kierowcy nie wolno oczekiwać na postoju z umieszczoną w taksówce tabliczką informującą o zjeździe do garażu lub bazy.

§ 16. Kierowca zjeżdżający do bazy lub garażu obowiązany jest umieścić na przedniej szybie taksówki tabliczkę informacyjną, zawierającą nazwę dzielnicy i ulicy, przy której mieści się baza lub garaż.

§ 17. 1. Na postoju i w widocznej odległości od postoju nie mogą parkować taksówki zajęte.

2. W widocznej odległości od postoju nie mogą parkować taksówki wolne, bez względu na to, czy kierowca opuścił taksówkę, czy w niej przebywa.

§ 18. W czasie oczekiwania na pasażera na postoju, a także w czasie wykonywania usługi przewozu, w taksówce nie mogą znajdować się osoby nie objęte umową przewozu.

§ 19. 1. Osoba zamierzająca skorzystać z taksówki na postoju ma prawo jej wyboru. Wyjątek stanowią postoje, na których ruchem taksówek kieruje dyspozytor; pasażer powinien wówczas zająć taksówkę wskazaną przez dyspozytora.

2. Taksówka może być zatrzymana i zajęta poza postojem, jeżeli nie jest to zabronione przepisami o ruchu drogowym, a zajęcie nie następuje w widocznej odległości od postoju, na którym oczekują pasażerowie.

3. Pierwszeństwo zajęcia taksówki na postoju przysługuje osobie pierwszej w kolejności. Uprawnionymi do zajęcia taksówki poza kolejnością są:

- 1) osoby, które uległy wypadkowi lub nagłej chorobie,

- 2) inwalidzi o widocznym kalectwie,
- 3) osoby z małymi dziećmi na rękę,
- 4) kobiety ciężarne.

4. Kierowca obowiązany jest pomóc przy wsiadaniu i wysiadaniu osobom starszym, chorym i inwalidom.

5. Jeżeli postój taksówek wyposażony jest w aparat telefoniczny, pierwszeństwo korzystania z taksówki mają osoby oczekujące na postoju przed osobami, które zamówią przewóz telefonicznie.

§ 20. Kierowcy taksówek wyposażonych w radio-telefony, pracujący w systemie „radio-taxi”, mają obowiązek w pierwszej kolejności przyjmować zamówienia na usługi od dyspozytora ruchu.

§ 21. Pasażera, który w czasie przewozu utracił przytomność, kierowca powinien odwieźć do najbliższego miejsca, w którym może on otrzymać pomoc lekarską.

§ 22. Zabrania się przewożenia taksówką:

- 1) zwłok i szczątków zwłok ludzkich,
- 2) materiałów niebezpiecznych,
- 3) materiałów i przedmiotów cuchnących lub budzących odrazę,
- 4) broni palnej nie zabezpieczonej.

§ 23. 1. Osoba, która zawarła umowę przewozu, może zabrać ze sobą do taksówki na wolne miejsca inne osoby, bez uiszczenia za to dodatkowej opłaty.

2. Za zgodą pasażera zajmującego taksówkę na postoju kierowca taksówki może zawrzeć umowę przewozu także z innymi osobami jadącymi w tym samym kierunku. W tym przypadku kierowca pobiera należność oddzielnie od każdego pasażera na podstawie wskazań taksometru, który jest kasowany każdorazowo po opuszczeniu taksówki przez kolejną osobę i ponownie włączany. W razie wysiadania dwóch lub więcej osób jednocześnie, należność za usługę pobierana jest w równych częściach.

§ 24. 1. Liczba przewożonych osób nie może przewyższać liczby miejsc uwidocznionych w dowodzie rejestracyjnym taksówki.

2. Dzieci do lat dziesięciu można przewozić tylko na tylnym siedzeniu. Dzieci do lat siedmiu można przewozić tylko pod opieką osób dorosłych, chyba że kierowca został upoważniony pisemnie przez rodziców lub opiekunów i wyraził zgodę na przewiezienie dziecka bez opieki. W takim przypadku należność za usługę uiszczają rodzice lub opiekunowie z góry.

§ 25. 1. Pasażer może zabrać ze sobą do taksówki bez uiszczenia dodatkowej opłaty:

- 1) bagaż podręczny, przez który należy rozumieć walizki, plecaki, worki turystyczne, paczki i inne przedmioty i towary w ilości nie przekraczającej pojemności bagażnika, które zarówno swoją wielkością, jak i sposobem opakowania nie utrudnią kierowcy prowadzenia taksówki i nie spowodują jej uszkodzenia,
- 2) psy w kagańcach lub inne małe zwierzęta, pod warunkiem że pasażer zabezpieczy wewnątrz taksówki przed zanieczyszczeniem, a kierowcę przed agresją zwierzęcia.

2. Masa przewożonych osób i bagażu nie może przekraczać dopuszczalnej ładowności taksówki.

3. Kierowca ma obowiązek pomóc pasażerowi w prawidłowym załadunku i wyładunku bagażu podręcznego.

4. Za prawidłowe rozmieszczenie w taksówce bagażu odpowiedzialny jest kierowca.

5. Przewożenie taksówką bagażu podręcznego bez jego właściciela jest zabronione.

6. Za przewóz bagażu w bagażniku dachowym pobierana jest dodatkowa opłata określona w taryfie.

§ 26. 1. Jeżeli w czasie wykonywania usługi nastąpi awaria taksówki, kierowca ma obowiązek powiadomić pasażera o przewidywanym czasie niezbędnym do dokonania naprawy.

2. W razie gdy pasażer decyduje się czekać na usunięcie awarii i kontynuowanie dalszej jazdy, kierowca przy pobieraniu opłaty za usługę odlicza kwotę wskazaną przez taksometr za czas naprawy taksówki. Pasażer rezygnujący z dalszej jazdy opłaca kierowcy należność za wykonaną część usługi.

3. Jeżeli awaria taksówki nastąpiła poza granicami miasta, kierowca powinien pomóc pasażerowi w znalezieniu innego środka komunikacji.

§ 27. 1. Na żądanie kierowcy pasażer obowiązany jest zwolnić taksówkę, jeżeli zachodzi konieczność przewiezienia osób rannych lub chorych.

2. Jeżeli wezwanie do opuszczenia taksówki nastąpi w miejscu, w którym pasażer nie może skorzystać z innego środka komunikacji, a w taksówce jest wolne miejsce pasażer może żądać odwiezienia do miejsca, z którego będzie mógł kontynuować dalszą jazdę, bądź może żądać powrotu taksówki.

§ 28. 1. Zakres wykonywania usługi może być ograniczony:

- 1) dopuszczalnym czasem pracy kierowcy,
- 2) zjazdem do garażu lub bazy bądź przekazaniem samochodu zmiennikowi,
- 3) zamówionym wcześniej przewozem.

2. O okolicznościach wymienionych w ust. 1 kierowca ma obowiązek poinformować pasażera w chwili zajmowania przez niego taksówki.

§ 29. Kierowca nie może odmówić wykonania usługi przewozu na obszarze województwa, w którego obrębie taksówka jest zarejestrowana. Może natomiast odmówić wyjazdu poza granice tego województwa.

§ 30. 1. Po zapadnięciu zmiernych kierowca ze względu na osobiste bezpieczeństwo ma prawo ograniczyć zasięg świadczonych usług do granic administracyjnych miasta.

2. Jeżeli przy wyjazdach poza granice administracyjne miasta kierowca ma obawy co do osobistego bez-

pieczeństwa, za zgodą osoby zamawiającej usługę przewozu może zwrócić się do Milicji Obywatelskiej o ustalenie tożsamości tej osoby, a w razie niewyrażenia zgody, ma prawo odmówić wykonania przewozu.

§ 31. Jeżeli w czasie trwania przewozu następuje zmiana taryfy dziennej na nocną lub odwrotnie, kierowca obowiązany jest przełączyć taksometr na odpowiednią taryfę i powiadomić o tym pasażera. Kierowca powinien także poinformować pasażera, jaki jest stan taksometru przy przekraczaniu granicy miasta lub granicy strefy opłat taryfowych.

§ 32. 1. W chwili zakończenia wykonywania przewozu kierowca powinien przypomnieć pasażerom, aby zabrali swoje rzeczy, a następnie sprawdzić, czy nie zostawili w taksówce jakichkolwiek przedmiotów

2. Tryb postępowania z rzeczami znalezionymi w taksówce regulują odrębne przepisy.

Rozdział 3

Wykonywanie usług przewozu taksówkami bagażowymi

§ 33. 1. Taksówką bagażową można przewozić rzeczy, które mieszczą się w skrzyni ładunkowej i nie przekraczają dopuszczalnej ładowności taksówki, określonej w dowodzie rejestracyjnym. Rzeczy, które nie mieszczą się w skrzyni ładunkowej taksówki, mogą być przewożone z zachowaniem warunków określonych w przepisach o ruchu drogowym.

2. Taksówką bagażową można przewozić zwierzęta w klatkach, skrzyniach, kojach itp., jeżeli nie zagraża to bezpieczeństwu ruchu drogowego, nie grozi uszkodzeniem pojazdu oraz nie sprzeciwiają się temu przepisy sanitarne i inne przepisy szczególne.

3. Przewóz taksówką bagażową materiałów budowlanych luzem, takich jak wapno, cement, cegła, żwir, piasek itp., może odbywać się po wyrażeniu zgody przez kierowcę oraz pod warunkiem, że zamawiający zgadza się na wyczyszczenie na jego koszt skrzyni ładunkowej taksówki po zakończeniu wykonywania usługi.

4. Przewożenie taksówką bagażową materiałów niebezpiecznych może odbywać się tylko na zasadach określonych w przepisach o warunkach i kontroli przewozu drogowego materiałów niebezpiecznych.

5. Dopuszcza się przewożenie taksówką bagażową artykułów spożywczych, jeżeli zostaną zachowane przepisy szczególne w sprawie warunków sanitarnych obowiązujących przy przewozie takich artykułów.

§ 34. 1. Obowiązek załadunku i wyładunku bagażu spoczywa na właścicielu bagażu.

2. Za prawidłowe rozmieszczenie ładunku w taksówce i zabezpieczenie go przed przemieszczaniem się odpowiedzialny jest kierowca.

3. Wysokość opłaty za pomoc udzieloną przez kierowcę pasażerowi przy załadunku i wyładunku przewożonego bagażu określa taryfa.

§ 35. 1. Osoba, która zawarła umowę przewozu taksówką bagażową, może zająć miejsce w kabinie kierowcy lub na powierzchni skrzyni ładunkowej.

2. W razie przewożenia ładunków wymagających pomocy innych osób przy ich załadunku lub wylądunku, osoby te mają również prawo przejazdu taksówką poza kabiną kierowcy w liczbie nie większej niż cztery oraz pod warunkiem, że nie spowoduje to przekroczenia dopuszczalnej ładowności taksówki.

3. Osoby przewożone na powierzchni skrzyni ładunkowej nie mogą znajdować się między ładunkiem a kabiną kierowcy; powinny one mieć zapewnione miejsca do siedzenia, a jeżeli nie jest to możliwe — co najmniej uchwyty, których powinny trzymać się podczas przewozu.

§ 36. 1. Oczekiwanie wolnych taksówek bagażowych powinno odbywać się na wyznaczonych miejscach postoju; dopuszcza się oczekiwanie wolnej taksówki bagażowej przed magazynami, sklepami, składami itp., gdzie nie ma postoju dla taksówek bagażowych, jeżeli nie narusza to przepisów o ruchu drogowym i nie zakłóci pracy danej placówki handlowej.

2. Na postojach nie mogą znajdować się zajęte taksówki bagażowe.

3. Osoba zamierzająca zająć na postoju taksówkę bagażową ma prawo jej wyboru.

4. Zajęcie taksówki bagażowej może nastąpić także poza miejscem postoju; przepis § 19 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

Rozdział 4

Przepisy końcowe

§ 37. Zasady korzystania przez funkcjonariuszy Służby Bezpieczeństwa i Milicji Obywatelskiej z taksówek w celach służbowych określają odrębne przepisy.

§ 38. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Komunikacji: *J. Kamiński*

93

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRACY, PŁAC I SPRAW SOCJALNYCH

z dnia 28 marca 1987 r.

w sprawie zasad ustalania liczby zatrudnionych w celu naliczania odpisów na zakładowe fundusze socjalny i mieszkaniowy w uspołecznionych zakładach pracy.

Na podstawie art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 24 października 1986 r. o zakładowych funduszach socjalnym i mieszkaniowym w jednostkach gospodarki uspołecznionej (Dz. U. Nr 39, poz. 192) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Podstawę obliczania odpisów, o których mowa w art. 4 ust. 2 i art. 7 ust. 2 ustawy z dnia 24 października 1986 r. o zakładowych funduszach socjalnym i mieszkaniowym w jednostkach gospodarki uspołecznionej (Dz. U. Nr 39, poz. 192), zwanej dalej „ustawą”, stanowi przeciętna liczba zatrudnionych w roku poprzednim, ustalona według zasad określonych przez Główny Urząd Statystyczny na potrzeby sprawozdawczości statystycznej, w której uwzględnia się:

- 1) pracowników zatrudnionych w pełnym wymiarze czasu pracy; dotyczy to również pracowników, którzy mają ustalone prawo do emerytury lub renty, jeżeli złożyli oświadczenie, że będą korzystać ze świadczeń zakładowej działalności socjalnej w danym zakładzie pracy,
- 2) pracowników zatrudnionych w niepełnym wymiarze czasu pracy bez przeliczenia na pełne etaty, jeżeli złożyli oświadczenie, że będą korzystać ze świadczeń w danym zakładzie pracy; dotyczy to również pracowników, którzy mają ustalone prawo do emerytury lub renty,

- 3) pracowników przebywających na urloпах wychowawczych,
- 4) pracowników sezonowych w zakładach pracy o kampanijnym charakterze produkcji i usług,
- 5) osoby, z którymi zakład pracy zawarł umowę o wykonywanie pracy nakładczej,
- 6) osoby zatrudnione w systemie agencyjno-prowizyjnym na podstawie umowy agencyjnej,
- 7) osoby odbywające w zakładzie pracy zastępczą służbę poborowych.

2. Przy ustalaniu odpisu na zakładowy fundusz socjalny uwzględnia się junaków odbywających zasadniczą służbę w oddziałach obrony cywilnej oraz pracowników młodocianych, z którymi zakład pracy zawarł umowę o pracę w celu przygotowania zawodowego.

§ 2. Dodatkowe środki zakładowego funduszu socjalnego, o których mowa w art. 4 ust. 4 ustawy, naliczają również zakłady pracy, które objęły opieką socjalną emerytów i rencistów z innych zakładów pracy.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1987 r.

Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych: w z. *A. Puczoś*